

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Med hensyn til det første anbringende – for så vidt angår det beløb, som kræves tilbagebetalt vedrørende ansættelsen af László Tibor Erdélyi og Dr. József Virág som akkrediterede parlamentariske assistenter – ændres Rettens dom, Csanád Szegedi gives medhold, og Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse af 30. november 2017 og debetnota nr. 2017-1635 udstedt af Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Generaldirektoratet for Finans, annulleres.
2. Med hensyn til det andet anbringende – for så vidt angår det beløb, som kræves tilbagebetalt vedrørende ansættelsen af László Tibor Erdélyi og Dr. József Virág som akkrediterede parlamentariske assistenter – ophæves Rettens dom, og sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat to anbringender:

Første anbringende:

Det gøres gældende, at der under inddrivelsesproceduren ved Europa-Parlamentets generalsekretær skete en tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang (EMRK's artikel 6, stk. 1, og artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder) og af de beføjelser, som denne ret omfatter (princippet om en kontradiktorisk procedure, princippet om processuel ligestilling og princippet om ret til forsvar), for så vidt som appellanten hverken fik adgang til den rapport fra OLAF, som afgørelsen var baseret på, eller til de beviser, som var anført til støtte for denne rapport, ligesom appellanten heller ikke kunne udøve sin ret til at blive hørt forud for afgørelsen, hvilket er i strid med bestemmelserne i artikel 68, stk. 2, i Europa-Parlamentets Præsidiums afgørelse om gennemførelsesbestemmelser til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer (herefter »gennemførelsesbestemmelser«). Retten begik en fejl i dommens præmis 44 ved at henvise til artikel 11, stk. 4, i forordning nr. 883/2013, eftersom denne bestemmelse ikke regulerer inddrivelsesproceduren ved generalsekretæren, men proceduren ved OLAF. I denne forbindelse anvendte Retten i dommens præmis 45 praksis ifølge præmis 35 i dommen i sagen International Management Group mod Kommissionen fejlagtigt. I dommens præmis 48 fortolkede Retten artikel 68, stk. 2, i gennemførelsesbestemmelserne contra legem ved at sidestille retten til at fremsætte bemærkninger med retten til at blive hørt. I dommens præmis 51 fortolkede Retten ligeledes artikel 68, som regulerer inddrivelsesproceduren, fejlagtigt, for så vidt som den relevante bestemmelse ikke skaber hverken rettigheder eller forpligtelser for appellanten for så vidt angår fremlæggelse af beviser i proceduren ved generalsekretæren.

Andet anbringende:

Det gøres gældende, at der under sagen for Retten skete en tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang (EMRK's artikel 6, stk. 1, og artikel 47, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder), for så vidt som Retten uden nogen materiel begrundelse afviste anmodningen om vidneførsel af Dr. József Virág og László Tibor Erdélyi. Rettens afgørelse om at afvise bevisbegæringen fratog appellanten muligheden for at forsvare sig vedrørende sagens realitet.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen
(Sverige) den 27. august 2019 – BY mod CX**

(Sag C-637/19)

(2019/C 372/21)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea Hovrätt - Patent- och marknadsöverdomstolen

Parter i hovedsagen

Appellant: BY

Appelindstævnte: CX

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udtrykket »almenheden« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾ af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet anses for at have den samme betydning?
- 2) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal en domstol så anses som almenheden som omhandlet i disse artikler?
- 3) Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende,
  - a) skal en domstol så anses som almenheden, hvis nogen overfører et ophavsretligt beskyttet værk til domstolen?
  - b) Skal en domstol anses som almenheden, hvis nogen spreder et ophavsretligt beskyttet værk til domstolen?
- 4) Har det nogen betydning for bedømmelsen af, hvorvidt indgivelsen af et ophavsretligt beskyttet værk til en domstol udgør en overføring eller spredning til almenheden, at der i national ret findes regler om aktindsigt, som indebærer, at dokumenter, der indgives til en domstol, som udgangspunkt, med mindre de er omfattet af fortrolighed, er tilgængelige for enhver, som anmoder om dem?

⁽¹⁾ EFT 2001, L 167, s. 10.

**Appel iværksat den 30. august 2019 af Ja zum Nürburgring eV til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Første Udvidede Afdeling) den 19. juni 2019 i sag T-373/15, Ja zum Nürburgring eV mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Ja zum Nürburgring eV (ved Rechtsanwältin Prof. Dr. D. Frey og Dr. M. Rudolph)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 19. juni 2019 i sag T-373/15 ophæves.

1. Kommissionens afgørelse C(2014) 3634 final af 1. oktober 2014 annulleres for så vidt som det heri fastslås, at
  - a. køberne af de på grundlag af budproceduren solgte aktiver, capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH, og selskabets datterselskaber, ikke er berørt af en eventuel tilbagesøgning af statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked
  - b. salget af aktiverne tilhørende Nürburgring GmbH, der Motorsport Resort Nürburgring GmbH og Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH ikke udgør statsstøtte til fordel for capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH, og selskabets datterselskaber.
2. Subsidiært ophæves den i punkt 1 nævnte dom, og sagen hjemvises til den Europæiske Unions Ret.